

بخشهای استان کرمانشاه

ژان دومرگان دانشمند فرانسوی در کتاب مطالعات جغرافیای ایران در سال 1891 نوشته است؛ استان کرمانشاه یکی از غنی ترین نواحی جنگلی بادرختان هور و بلند از گونه بلوط بوده که درختان بلوط آن بادرختان بلوط اروپایی قابل مقایسه است.

امروز دیگر از آن درختان هور بلوط اثری نیست با وجود نسبتا کانی در سطح استان در بسیاری از مناطق به علت استفاده بی رویه جنگلها از بین رفته اند و جای خود را به بوته زارهای بلوط داده اند.

تنها در محدود مناطقی از استان تصویری از جنگل در اذنان تداعی میشود که آن هم به دلیل بهره برداری مفرط و تخریب مداوم در شرف نابودی است
پراکنده گی فعلی بخشهای استان کرمانشاه به صورت نواری بطول 160 کیلومتر و عرض 50 کیلومتر از شمال غربی (پاوه و اورامانات) تا جنوب شرقی که در میر
نود مناطق کهوره، جوانرود، کرد (دالاهو) کیلانغرب، اسلام آباد غرب، زردلان عثمانوند و قسمتی از درود فرمان رانیز در بر میگردد.

گونه غالب جنگلهای بلوط یا بلوط ایرانی میباشد که عموما به دلیل قطع بی رویه به منظور تامین سوخت، ذغال و تبدیل اراضی به صورت و پاجوش دیده میشود.

سار گونه با نظیر بنه، شن، آلوبالوی وحشی، زالزالک، ارژن در بخشهای استان به چشم میخورد.

میزان تولید چوب جنگلهای منطقه (رویش سالانه) با توجه به بررسی های معمولی و آماری به طور متوسط 05% تا 04% متر مکعب چوب همزی و غیر صنعتی در
هکتار در سال است؛ که محاسبه میزان جنگل های استان یعنی 527403/84 هکتار رویش و سطح جنگلهای تولید چوب حدود 250000 متر مکعب میباشد که
این مقدار در سطح گسترده و تولیدات به صورت همزی و برداشت آن از نظر اکولوژیکی غیر اصولی میباشد.

متأسفانه ضریب بهره برداری غیر مجاز بیش از توان بالقوه این جنگلهاست

جنگلهای استان به لحاظ سیر قهرمانی و در اثر تبدیل و قطع بی رویه در حال حاضر حفاظتی محسوب شده و حرکتون برداشت غیر اصولی و بدون برنامه جنگلهای از آن

منوع میباشد

ولیکن علی رغم تخریب جنگلهای به صورت سهوی و عمدی در حال حاضر استان کرمانشاه دارای 11546/67 هکتار جنگل انبوه و 209804/49 هکتار جنگل

نیمه انبوه و 306050/48 هکتار جنگل تنگ میباشد که نیازمند حمایت همه جانبه مردم و مسئولین میباشد.